

Mokymasis nepraleidžiant kasdieninių džiaugsmų gamtoje

Jei šiandien užklystumėte į „Žaliąją gamtos mokyklą“ pamatytumėte žiemos baltais džiaugsmiais besimėgaujančius vaikus. Sunku patikėti, kad tie per pertraukas kieme siaučiantys ir iki ausų sniegu aplipę mokinukai išsidūkę netrukus vėl susikaupę sėdės pamokoje. Užėję į mokyklą pirmiausia išvysite kalną batų. Mokiniai vaikšto tik su kojineėmis – juk mokykla jiems antrieji namai. Ši taisyklė galioja ir svečiams, ir tėvams. Nei brangesniais už mokytojo batais, nei firminiais drabužiais čia niekas nepasipuikuoja. Vilnonės kojinės ir patogus rūbas – tokia šių mokinių uniforma. Jus nustebins, kad per pertraukas neišvysite vaikų, kalbančių, žaidžiančių, naršančių ar rašančių žinutes mobiliaisiais telefonais. Pertraukų metu dėl sveikatos stiprinimo visi privalo būti lauke, nesvarbu, ar lyja, ar spaudžia šaltis. Mokinių telefonai mokykloje privalo būti išjungti, kad nebūtų per didelis elektromagnetinis laukas kenkiantis visų sveikatai. Tėvai norintys susisiekti su vaikais ar vaikai su tėvais gali naudotis mentorių telefonu.

Šioje mokykloje visi lygūs. Į mentorius ar direktorę mokiniai kreipiasi vardu, o ne „tamsta mokytoja“. Kai nėra pabrėžiama hierarchija, ir bendravimas kitoks. Mokiniai žino, kad mokytojas/mentorius yra vyresnysis draugas/vedlys, kurio darbas – sudrausminti, išspręsti konfliktus ir suorganizuoti aplinką mokytis. Pagarbą iš vaikų jis įgyja parodydamas, kad vaikai jam iš tikrųjų rūpi. Šioje mokykloje dirba tik tie, kurie myli vaikus ir nevengia patys save tobulinti. Lietuvoje dar neretai manoma – jei bijo, tai ir gerbia. Vaikas tada dažnai bijo klausti, bijo būti neteisus. Pasaulis jau seniai supranta, kad sausų faktų kalimas nėra efektyvus. Geriau jokio mokymosi be prasmės. Juk vaiko pasaulyje pilna klausimų „kodėl“, o juos aiškinantis ir įvyksta didieji mąstymo atradimai. Todėl šioje mokykloje taikomas patirtinio mokymo modelis, pagrįstas ne faktų vardijimu, o detaliu jų supratimu. Mokykloje skatinama ne iškalti, o suprasti. Svarbiausia – stebėtis, klausti, aiškinti, ieškoti naujos informacijos, vertinti ir diskutuoti, išmokyti į problemas, faktus žvelgti tyrėjo akimis ir laikytis mokyklos įstatymų. Tokio mokymo negalima griežtai apriboti, viskas turi vykti su dideliu pažinimo džiaugsmu. Taip išmokstama savimi pasitikėti ir išklausoma kita nuomonė. Patirtinis mokymas nėra individualus procesas. Mokinys skatinamas dirbti drauge su kitais. Mokiniai nekonkuruoja, čia nėra konkurencijos nei tarp mokinių, nei tarp mokytojų/mentorių. Taip yra procese ne per dažni testai, įsivertinimai bet jie tikrai parodo, kaip mokinys suprato dalyką, kur padarę pažangą ir kur dar reikia padirbėti.

Konkurencijos dėl aukštesnio įvertinimo ar streso dėl to nėra, nes tai neturi jokios prasmės, nes vaikas konkuruoja pats su savimi, bet ne su kitais. Mokytojais/mentoriais pasitikima ir jiems suteikiama kūrybinė laisvė. Čia svarbiausia lygybė, kiekvieno vertingumas, o ne aukšti vertinimo balai. Lygybė religiniu, kultūriniu, socialiniu, hierarchiniu aspektu. Šioje mokykloje atsižvelgiama į kiekvieno mokinio poreikius, unikalumus. Stengiamasi mėgautis procesu, o ne vien rezultatais. Budima, kad nepersistengti su pertekliniu

dėmesio rodymu tik kažkam. Esmė - ugdyti sumanų žmogų, gebantį būti empatišku ir pakančiu kitiems.
Žmogus - daugiau negu žinios. Reikia žinių, kurios padės kurti asmenybę ir visuotiną gerovę.

J.Lipkevičienė

